

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณแล้วลูกจะกลับมาเยือกเย็น และกลิ่นเหม็นของกิเลสจะถูกขจัดทิ้งไป ลูกจะกลับมาอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเอง แล้วลูกจะกลายเป็นดอกไม้

คำถาม: พรสองประการใดที่บัพตาตาได้ให้แก่ลูกๆ ทั้งหมด อะไรคือวิธีการที่จะนำพรเหล่านั้นไปสู่การปฏิบัติ?

คำตอบ: บาบ่าได้ให้พรของความสงบและความสุขแก่ลูกๆ ทั้งหมด บาบ่าพูดว่า: ลูกๆ ลูกต้องฝึกฝนการอยู่ในความเยียบสงบ หากใครบางคนพูดถึงเรื่องราวที่กลับตาลปัตรอย่าได้ตอบกลับ ลูกต้องอยู่อย่างเยียบสงบ อย่าได้ซุบซิบนินทาหรือพูดถึงใครที่ไร้ประโยชน์ อย่าได้ให้ความทุกข์แก่ใคร เอาลูกบัตของความสุขสงบใส่ไว้ในปากของลูก และลูกจะสามารถนำพรทั้งสองนั้นไปปฏิบัติได้

โอมชานติ บางครั้งลูกๆ ที่แสนหวานนั้นก็อยู่เบื้องหน้าบาบ่า และบางครั้งพวกเขาก็จากไป ผู้ที่จดจำบาบ่าคือผู้ที่อยู่เบื้องหน้าท่าน เพราะทุกสิ่งได้หลอมรวมอยู่ในการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ได้มีการจดจำกันว่าดวงวิญญาณได้ไปอยู่เหนือทุกสิ่ง ด้วยการเลื่อมมอง สายตาของดวงวิญญาณนั้นก็ถูกดูดดึงเข้าไปหาพระเจ้า ดวงวิญญาณไม่ชอบสิ่งใดอื่น ด้วยการจดจำท่านบาบ่าของลูกก็ได้รับการปลดปล่อย ดังนั้นลูกควรที่จะระมัดระวังอย่างยิ่งกับตนเอง เมื่อลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงมายาก็เข้าใจว่าโยคะของลูกนั้นได้ขาดตอนลง และดังนั้นเธอจึงดึงลูกเข้าไปหาตนเอง เธอทำให้ลูกทำการกระทำที่ผิดอย่างใดอย่างหนึ่ง ด้วยการทำเช่นนั้นดวงวิญญาณก็ประณามพ่อ ในหนทางบัดดีลูกเคยร้องเพลง: บาบ่าเพียงท่านเท่านั้น และไม่มีใครอื่นที่เป็นของฉัน เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: ลูกๆ จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ลูกต้องจดจำพ่อขณะที่กำลังทำงาน นี่คือจุดหมายปลายทางที่สูงสุด ลูกจำเป็นต้องมีการฝึกฝนที่ดีมากสำหรับสิ่งนี้ ไม่เช่นนั้นแล้วผู้ที่ทำกรรมที่ไม่ดีก็จะเป็นเหตุของการประณาม ยกตัวอย่างหากใครบางคนโกรธและลูกเริ่มที่จะทะเลาะเบาะแว้งกับกันและกัน และแล้วนั้นก็เป็นการประณามด้วย ลูกต้องคงอยู่อย่างระมัดระวังอย่างยิ่งในสิ่งนี้ ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงเชื่อมสติปัญญาของลูกกับพ่อ ไม่ใช่ว่ามีใครได้กลับมาสมบูรณ์พร้อม ไม่เลย ลูกควรพยายามที่จะอยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ด้วยการเข้าไปสู่สำนึกที่เป็นร่างลูกก็ทำการกระทำที่ผิดอย่างใดอย่างหนึ่ง ในความเป็นจริงสิ่งนี้เป็นเหตุของการประณามพ่อ พ่อพูดว่า: ผู้ที่เป็นเหตุของการประณามลัทธินี้ไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของการกลายเป็นลัทธิหรือนารายณ์ได้ ดังนั้นจงเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ด้วยสิ่งนี้ที่ลูกจะกลับมาเยือกเย็นอย่างยิ่ง สิ่งต่างๆ ของกิเลสทั้งห้าจะถูกขจัดออกไปจากลูก และลูกจะได้รับพลังอย่างใหญ่หลวงจากพ่อ ลูกต้องทำงานของลูก ฯลฯ ด้วยเช่นกัน พ่อไม่ได้พูดว่าลูกไม่ควรทำอะไร ที่นั่นการกระทำของลูกจะเป็นการกระทำที่เป็นกลาง การกระทำที่ทำในยุคเหล็กลูกนั้นได้กลายเป็นการทำบาป เวลานั้นลูกต้องศึกษาเล่าเรียนในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ไม่มีเรื่องของการศึกษาเล่าเรียนที่นั่น ลูกจะนำคำสอนที่ลูกได้รับที่นั่นไปกับลูก พ่ออธิบายแก่ลูกๆ: การสนใจสิ่งภายนอกนั้นไม่ดี จงอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเอง! เวลาจะมาถึงเมื่อลูกๆ ได้อยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเอง ลูกจะไม่จดจำใครนอกจากพ่อ ลูกได้กลายเป็นเช่นนี้ด้วยเช่นกัน; ลูกไม่ได้จดจำผู้ใด มีเพียงหลังจากที่ทารกได้ออกมาจากครรภ์เท่านั้นที่เขาเข้าใจว่านี่คือพ่อและแม่ของเขา นี่คือนั่นผู้นี้ และดังนั้นเวลานี้ลูกต้องกลับไปในวิธีเดียวกัน พวกเราเป็นของพ่อผู้เดียว สติปัญญาของลูกไม่ควรจดจำใครนอกจากท่าน แม้ว่ายังคงมีเวลาหลงเหลืออยู่ลูกก็ต้องทำความเพียรพยายามที่เต็มที่ ลูกไม่สามารถจะพึ่งพิงร่างกายของลูกได้ จงเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามที่จะรักษาความสงบในบ้านของลูกและไม่มี ความขัดแย้งใดๆ ไม่เช่นนั้นแล้วทุกคนก็จะพูดว่า มีความไม่สงบอย่างใหญ่หลวงในผู้หนึ่ง ลูกๆ ต้องคงอยู่ในความเยียบสงบอย่างสมบูรณ์ ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งความสงบของลูก เวลานั้นลูกกำลังมีชีวิตอยู่ท่ามกลางหนาม ลูกไม่ได้อยู่ในสวนดอกไม้ ลูกต้องกลายเป็นดอกไม้ ขณะที่กำลังอยู่ท่ามกลางหนาม ตัวลูกเองต้องไม่กลายเป็นหนาม ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเพียงไรลูกจะคงอยู่อย่างเต็มไปด้วยความสงบมากเท่านั้น คงอยู่ในความเยียบสงบเมื่อใครก็ตามพูดถึงเรื่องราวที่กลับตาลปัตรกับลูก ดวงวิญญาณนั้นเต็มไปด้วยความสงบ ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ ลูกเข้าใจว่าลูกต้องกลับไปยังบ้านนั้น พ่อคือมหาสมุทรแห่งความสงบ ท่านพูดว่า: ลูกต้องกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความสงบเช่นกัน การซุบซิบนินทาที่ไร้ประโยชน์สร้างความเสียหายอย่างใหญ่หลวง พ่อได้ให้หนทางการกำหนดแก่ลูก: ลูกต้องไม่พูดถึงสิ่งต่างๆ เหล่านั้น ลูกได้ประณามชื่อของพ่อด้วยสิ่งนั้น ไม่มีการดูถูกดูหมิ่นหรือการทำบาปใดๆ ในการความเยียบสงบ ด้วยการเฝ้าแต่จดจำพ่อบาบ่าของลูกก็จะได้รับการปลดปล่อย ลูกเองนั้นจะต้องไม่อยู่อย่างไม่สงบหรือทำให้ใครอื่นไม่มีความสงบ หากลูกเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครบางคนดวงวิญญาณนั้นก็อยู่อย่างไม่พอใจ มีผู้คนมากมายที่เขียนรายงาน: บาบ่า ผู้นี้ได้สร้างความปั่นป่วนอย่างมากมายที่บ้าน บาบ่าก็ตอบไปว่า: ลูกต้องคงอยู่ในศาสนาของความสงบของลูก มีเรื่องราวเกี่ยวกับสะตัมโต: เขานั้นได้รับการบอกให้เอาลูกบัตใส่ในปากของเขา เพื่อที่จะไม่มีเสียงใด ๆ นั้นจะออกมาได้ และเขานั้นก็จะไม่สามารถพูดได้ ลูกๆ ต้องคงอยู่ในความเยียบสงบ ผู้คนก็เร่ร่อนไปทั่วอย่างมากมายเพื่อ

ความสงบ ลูกๆ เข้าใจว่าบาบาที่แสนหวานของลูกคือมหาสมุทรแห่งความสงบ ด้วยการสร้างความสงบท่านก็ก่อตั้งความสงบในโลก ลูกต้องจดจำสถานภาพในอนาคตของลูกเช่นกัน มีศาสนาเดียวเท่านั้น ไม่มีศาสนาอื่นใด สิ่งนั้นเรียกว่าเป็นเวลาของความสงบในโลก ภายหลังเมื่อศาสนาอื่นๆ มา ก็มีความปั่นป่วนอย่างใหญ่หลวง เวลานั้นลูกมีความสงบอย่างมาก ลูกเข้าใจว่านั่นคือบ้านของลูก ศาสดาดั้งเดิมของลูกคือความสงบ ลูกจะไม่พูดว่าศาสนาดั้งเดิมของร่างกายคือความสงบ ร่างกายนั้นสูญสลาย ในขณะที่ดวงวิญญาณนั้นคงอยู่ตลอดไป ดวงวิญญาณคงอยู่ในความสงบตราบนานเท่าที่พวกเขาจะอยู่ที่นั่น ที่นั่นมีความไม่สงบทั่วทั้งโลก ที่เหตุนี้เองพวกเขาจึงเฝ้าแต่ร้องขอความสงบ อย่างไรก็ตามเป็นไปได้ที่ใครก็ตามผู้ที่ต้องการก็จะคงอยู่ที่นั่นในความสงบเสมือนนั้นจะสามารถทำเช่นนั้นได้ ถึงแม้ว่าบางจะคงอยู่ที่นั่นถึง 63ชาติเกิด ในที่สุดแล้วพวกเขาก็ต้องลงมาที่นี่ พวกเขาจะเล่นบทบาทของความทุกข์และความทุกข์ของพวกเขาและกลับบ้าน เก็บละครไว้ในสำนึกของลูกอย่างชัดเจนอย่างยิ่ง ลูกๆ ควรจะรักษาสำนึกของลูกว่าบาบากำลังให้พรของความสงบและความสุขแก่ลูก ดวงวิญญาณของบราห์มาได้รับฟังทุกสิ่ง สำหรับผู้ที่รับฟัง หูของพวกเขานั้นก็ใกล้ที่สุด ปากของท่านนั้นก็ใกล้กับหูของพวกเขาด้วยเช่นกัน หูของลูกนั้นก็อยู่ไกลออกไปเล็กน้อย ผู้นี้ได้ยินอย่างเร็วมาก ท่านเข้าใจทุกสิ่ง พ่อพูดว่า: โอ ลูกๆ ที่แสนหวาน! ท่านเรียกทุกคนว่าแสนหวานเพราะทุกคนคือลูกๆ ของท่าน ดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกายทั้งหมดนั้นคือลูกๆ ที่คงอยู่ตลอดไปของพ่อ ร่างกายนั้นสูญสลาย พ่อ นั้นคงอยู่ตลอดไป ลูกๆ ลูก ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย พ่อได้สนทนากับลูกๆ ของท่าน สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ทางจิต ผู้เป็นจิตสูงสุดหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ผู้เป็นจิตทั้งหลาย พ่อมีความรักต่อทุกคน แม้ว่าผู้เป็นจิตทั้งหมดนั้นหาไม่ประธาน พวกเขาที่รู้ว่าเมื่อพวกเขาอยู่ในบ้านพวกเขานั้นเคยสาโทประธาน พ่อมาทุก ๆ าวจรและแสดงหนทางสู่ความสงบแก่ทุกคน ไม่มีเรื่องของการให้พร ท่านไม่ได้พูดว่า: ขอให้ลูกนั้นมั่งคั่ง! ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาว! ไม่เลย ลูกเคยเป็นเช่นนั้นในยุคทอง แต่บาบาไม่ได้ให้พรเช่นนั้นแก่ลูก ลูกไม่ต้องร้องขอพรหรือความเมตตา ลูกต้องจดจำว่าพ่อคือพ่อ และท่านเป็นครูด้วยเช่นกัน โอโฮ! ชีพบาบา คือพ่อ ท่านเป็นครูและเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วย พ่อหนึ่งที่นี่และพูดความรู้ของตัวเองและของตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างที่จะทำให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดิผู้ปกครองโลก นี่คือการที่รอบด้าน พ่ออธิบายว่าในเวลานี้ทั้งโลกนั้นอยู่ในอาณาจักรของราวัน ราวันไม่ได้คงอยู่ในลังกาเท่านั้น นี่คือนังกา(เกาะ)ที่ไม่มีขีดจำกัด มีน้ำอยู่ล้อมรอบ ทั้งลังกานั้นเป็นของราวันและเวลานี้กำลังจะกลายเป็นของรามอีกครั้ง ลังกาทำจากทองคำ มีทองคำอย่างมากมายที่นั่น มีตัวอย่างของใครบางคนผู้ที่เข้ามาและได้เห็นอิฐทองคำที่นั่น เช่นที่มีอิฐที่ทำจากดินเหนียวที่นี่ ดังนั้นก็จะมีอิฐทองคำที่นั่น ดังนั้นเขาจึงคิดว่าเขาจะสามารถนำอิฐทองคำกลับไปกับเขา พวกเขาได้แต่งละครมากมาย บาร์ตันนั้นโด่งดังอย่างยิ่ง ไม่ได้มีเพชรพลอยมากมายเช่นนั้นในแผ่นดินอื่น พ่อพูดว่า: พ่อได้กลายเป็นผู้นำทางและพาทุกคนกลับบ้าน ลูกๆ เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน ดวงวิญญาณนั้นไม่บริสุทธิ์ พวกเขาไม่สามารถจะกลับบ้านโดยที่ไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ได้ มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถชำระล้างผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เหตุนี้เองทุกคนนั้นจึงอยู่ที่นั่น ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ กฎนั้นไม่ได้ปล่อยให้เช่นนั้น พ่อพูดว่า: ลูกๆ มาจะนำลูกไปสู่สำนักที่เป็นร่างด้วยกำลังแรงยิ่งขึ้น เธอ นั้นจะไม่ปล่อยให้ลูกจดจำพ่อ ลูกต้องคงอยู่อย่างระมัดระวังอย่างยิ่ง การบรรจบของลูกนั้นเป็นไปเนื่องจากสิ่งนี้ เป็นดวงตาของลูกที่หลอกลวงลูกมากที่สุด ลูกต้องทำให้ดวงตาของลูกอยู่ภายใต้การควบคุม ได้มีการเห็นแล้วว่าแม้แต่ในสำนึกของพี่น้องหญิงชาย สายตาของลูกก็ไม่ได้อยู่อย่างดี ดังนั้นจึงได้มีการอธิบายแก่ลูก: คิดว่าตนเป็นพี่น้องเพศชาย ทุกคนพูดว่าพวกเราทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ไม่ได้เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาเป็นเหมือนกับกบที่เฝ้าแต่ส่งเสียงร้อง พวกเขาไม่ได้เข้าใจความหมายเลย เวลานั้นลูกเข้าใจความหมายของทุกประเด็นอย่างถูกต้องแม่นยำ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวานว่าเมื่อลูกอยู่ในหนทางของบัคตี ลูกเคยเป็นคู่รักของพ่อในเวลานั้นเช่นกัน ลูกเคยจดจำผู้เป็นที่รักของลูก ผู้คนนั้นก็จดจำท่านอย่างเร็วมากในเวลาของความทุกข์: โอ ราม! โอ พระเจ้า! ได้โปรดมีเมตตาต่อฉันเถิด! ลูกจะไม่วันพูดเช่นนั้นในสวรรค์ ที่นั่นไม่มีอาณาจักรของราวัน บาบาได้ส่งลูกไปสู่อาณาจักรของราม ดังนั้นลูกควรจะทำตามการกำหนดของท่าน เวลานั้นลูกได้รับคำสอนของพระเจ้า และแล้วลูกก็จะได้รับคำสอนที่สูงส่ง ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับยุคแห่งการบรรจบพบกันที่มีคุณประโยชน์นี้ เพราะทุกคนได้รับการบอกว่ายุคเหล็กล้วนนั้นยังคงอยู่ในวัยทารก และยังคงมีอีกหลายหมื่นหลายแสนปีหลงเหลืออยู่ บาบาพูดว่านั่นเป็นความมืดสนิของหนทางบัคตี ในขณะที่ความรู้คือแสงสว่าง ตามละครหนทางบัคตีได้ถูกกำหนดไว้แล้วและจะปรากฏขึ้นอีกครั้ง เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกได้พบกับพระเจ้าแล้ว และดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเร่ร่อนไปทั่ว ลูกพูดว่า: พวกเรากำลังจะไปหาบาบา นั่นคือพวกเรา กำลังจะไปหาบัพตาดา มนุษย์ไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ แม้แต่ในบรรดาลูกเช่นกันมายาก็กลืนผู้ที่ไม่มีศรัทธาที่สมบูรณ์ จะเช่นนั้นก็ได้กลืนมหารต้อยอย่างสมบูรณ์ พวกเขาอยู่อย่างตะลึงงัน ในขณะที่พวกเขารับฟังความรู้ ผู้ที่แก่กว่าก็ได้จากไป ได้มีการจดจำมาด้วยเช่นกันว่ามายาได้ทำให้มหารตที่ตีมากพ่ายแพ้ ลูกเขียน

ถึงบาบา: บาบา อย่าได้ส่งมายาของท่านมาหาพวกเรา โอ! เธอไม่ได้เป็นของพ่อ ราวน์มีอาณาจักรของเขาเองและพ่อก่อตั้งอาณาจักรของพ่อเอง สิ่งนี้ได้คงอยู่มาตั้งแต่ก่อนมีการบันทึกเวลา ราวน์คือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก ผู้คนรู้ว่าราวน์นั้นคือศัตรูของพวกเขา ซึ่งเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้เผาราวน์ทุกปี ในไมซอร์พวกเขาฉลองดาเชร่าอย่างมากมาย แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ชื่อของลูกคือ: กองทัพชีพชัคติ และแล้วพวกเขาก็ได้ใช้ชื่อ “กองทัพวานร” ลูกเข้าใจอย่างแน่นอนที่ลูกเคยเป็นเช่นลิง และเวลานี้ลูกกำลังรับพลังจากชีพบาบาเพื่อจะได้รับชัยชนะเหนือราวน์ พ่อมาและสอนราชาโยคะแก่ลูก พวกเขาได้แต่งเรื่องราวมากมายเกี่ยวกับสิ่งนี้ ได้มีการเรียกว่าเป็นเรื่องราวของความเป็นอมตะเช่นกัน ลูกรู้ว่าบาบา กำลังบอกลูกถึงเรื่องราวของความเป็นอมตะ อย่างไรก็ตามท่านไม่ได้บอกสิ่งนี้นับนุเขา พวกเขาพูดว่าช่างก้าได้บอกภาวตีถึงเรื่องราวแห่งความเป็นอมตะ พวกเขาเก็บสัญลักษณ์ของชีวาและช่างก้าไว้ และได้ทำให้พวกเขาทั้งสองนั้นกลายเป็นหนึ่งเดียว ทั้งหมดนั้นคือหนทางบักติ แต่ในวันที่ผ่านไปทุกคนนั้นกำลังจะกลับมาหาโมประธาน เมื่อลูกได้กลับมาสาธิต จากสาธิตประธานลูกก็สูญเสียไป 2 องศา ในความเป็นจริงยุคเงินไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นสวรรค์ พ่อมาและทำให้ลูก ๆ กลายเป็นชาวสวรรค์ พ่อรู้ว่าสกุลบราห์มินพร้อมกันกับสूरियวงศ์และจันทราวศ์ กำลังมีการก่อตั้งขึ้นในขณะนี้ รามจันทรานั้นก็ได้สัญลักษณ์ว่าเป็นนักรบ(แสดงไว้พร้อมกับลูกธนูและคันธนู) ลูกทั้งหมดคือนักรบผู้ที่ได้รับชัยชนะเหนือมายา ผู้ที่สอบผ่านด้วยคะแนนน้อยกว่าก็รู้ได้ว่าเป็นผู้ที่ เป็นของจันทราวศ์ เหตุนี้เองจึงได้มีการแสดงรามไว้พร้อมกับลูกธนูและคันธนู ไม่มีความก้าวร้าวรุนแรงใด ๆ ในยุคเงิน อาณาจักรของราม ราชา และปวงประชานันก็ได้รับการจดจำ อย่างไรก็ตามผู้คนนั้นสับสนเพราะได้มีการแสดงว่าเขาเป็นนักรบ อาวุธเหล่านั้นไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ชัคติเองก็ได้มีการแสดงไว้พร้อมกับดาบ ฯลฯ ผู้คนไม่ได้เข้าใจสิ่งใด เวลานี้ลูก ๆ ได้เข้าใจว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้นพ่ออธิบายความลับของตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของโลก พ่อที่มีชีวิตจำกัจะไม่มีรูปแบบของความรักที่พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัมีต่อลูก ๆ ท่านทำให้ลูก ๆ มีความสุขถึง 21ชาติเกิด ท่านเป็นพ่อที่แสนจะน่ารัก พ่อนั้นก็แสนจะน่ารักอย่างยิ่งที่ท่านจัดความทุกข์ทั้งหมดของลูกและให้มรดกแห่งความสุขทั้งหมดแก่ลูก ที่นั่นไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ ในเวลานี้สิ่งนี้ควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกต้องไม่ลืมสิ่งนี้ เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างง่าย สิ่งที่คุณทั้งหมดต้องทำคือศึกษาเมอร์ลีย์และอ่านเมอร์ลีย์ให้แกผู้อื่น กระนั้นก็ตามบ้างก็ยังครองครองครุ พวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่สามารถเข้าถึงความรู้โดยที่ไม่มีครู อ้าว แม้แต่เด็กเล็ก ๆ ก็สามารถจดจำเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริงและถ่ายทอดเรื่องราวนั้นแกผู้อื่นได้ พ่ออธิบายแก่ลูกทุกวันว่าลูกต้องเพียงแต่จดจำอัลฟา ความรู้นี้จะอยู่ในสติปัญญาของลูก หลังจากบทเรียนเจ็ดวัน กระนั้นลูกก็ลืม! บาบา นั้นอัศจรรย์ใจ อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ร้องขอพรหรือความเมตตาจากพ่อ จดจำพ่อ ครู และครู และมีความเมตตาต่อตนเอง คงอยู่อย่างระมัดระวังกับมายา ดวงตาของลูกสามารถหลอกลวงลูก ดังนั้นจงทำให้ดวงตานัน้อยู่ภายใต้การควบคุมของลูก
2. การซุบซิบนิทานที่ไร้ประโยชน์สร้างความเสียหายอย่างมากมาย ดังนั้นมากเท่าที่จะเป็นไปได้จงคงอยู่อย่างเงียบสงบ ใส่ลูกบิดไว้ในปากของลูก อย่าได้พูดสิ่งใดที่กลับตาลปัตร อย่าได้ทำให้ตนเองนั้นอยู่อย่างไม่สงบหรือทำให้ผู้อื่นไม่สงบ

พร: ขอให้ลูกมีบทบาทพิเศษโดยการเก็บรักษาพระผู้เป็นเจ้าไว้กับลูกอย่างสม่ำเสมอและมีประสบการณ์ของรูปรวม เมื่อลูก ๆ พูดว่า “บาบา” จากหัวใจของพวกเขา ผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจก็มาปรากฏตัวอยู่ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: พระผู้เป็นเจ้ามาอยู่ที่นี่ จะอย่างไรก็ตามดวงวิญญาณพิเศษอยู่ในรูปรวม ผู้คนพูดว่า: ที่ได้ก็ตามที่ฉันมองไป ฉันมองเห็นเพียงท่าน แต่ลูก ๆ พูดว่า: อะไรก็ตามที่พวกเราทำและที่ได้ก็ตามที่พวกเราไป พ่ออยู่กับเรา มีการกล่าวว่า: ท่านคือคาร์ณาคารวันฮาร์ และดังนั้น คาร์ณฮาร์ และคารวันฮาร์อยู่ในรูปรวม คงการตระหนักรู้นี้ และเล่นบทบาทของลูก และลูกจะกลายเป็นนักแสดงพิเศษ

คติพจน์: อยู่ในโลกเก้านัขณะที่พิจารณาตนเองว่าเป็นแขก และลูกจะสามารถพูดว่า “ออกไป!” กับสันสการ์และความคิดเก่า

*** โอม ชานติ ***